

Fumurile lor...

Scris de Horia Picu
Duminică, 10 Aprilie 2016 09:26 -

Oamenii au vicii...De când e lumea...Fumatul este printre cele mai răspândite. Pentru mulți adepți ai acestuia, cu cât fumul de la țigări este mai redus, cu atât mai mult prin perdeaua groasă a incertitudinilor nu se vede cum se va transforma societatea românească în timp.

Da, știe toată lumea că românii sunt mari amatori de „pufăit”. Dacă s-ar fi cunoscut acest viciu, probabil că s-ar fi răspândit încă din vremurile biblice.

O epigramă a lui Nicolae Ghițescu „atacă” o mică „defecțiune de fabricație” pe care nici Dumnezeu n-a putut s-o prevadă:

„Pe om, când Domnul l-a creat,

Păcat că n-a putut să știe

C-o să se-apuce de fumat

Să-i facă horn în scăfârlie.”

Se știe deja că ce-i pe la alții, e musai să fie copiat - în ritmul nostru...-și pe la noi. Există o lege antifumat (mai degrabă aș numi-o antifumători) prin UE, hai și noi cu una. Votată repede și pe negândite, așa cum se întâmplă de multe ori, și interzicerea fumatului în spațiile închise are niște consecințe, financiare și estetice, sau mai bine spus finaciare și de încălcare voită a bunelor maniere.

Localurile au început să se golească. Probabil că se practică fumatul în locuința unuia dintre cei care se cunosc. Nu poți pretinde ca una-două să iasă omul cu țigara afară din restaurant, bar, etc. Ba, am înțeles că unii au spus că ies afară din local la o țigară și au plecat fără să plătească. Adevărul e că nu te poți pune cu mintea cea plină de vicii a românului!

Legea trebuia să precizeze că trebuie amenajate niște spații interioare unde să poată sta și fumătorii, și nefumătorii, iar fumul de țigară să nu treacă de la cei cu vicii la cei care nu-l au pe ăsta, dar au altele. Acum e primăvară și fumătorii pot ieși în fața localului pentru a-și exercita, inconștienți de consecințele faptelor lor, viciul pe care-l au de-o viață întreagă.

Încerc să-mi imaginez un birou în care un universitar își continuă cercetarea științifică fără acea „anexă” pe care toată viața a ținut-o între degetul arătător și cel mijlociu, cunoscută sub numele de țigară. Acum, deși nu-i nimeni în jurul său, trebuie să iasă afară. Afară în fața clădirii, pe trotuar. Și dacă atunci îi vine inspirația creatoare, nu pierdem noi toți? Sau dacă într-un birou toți sunt fumători și lucrează bine, nu scade randamentul echipei tot plimbându-se unul câte unul, sau în grup, spre locurile unde se poate autointoxica omul cu fum de țigară?

„Există numeroși oameni pentru care o țigară este singura vacanță pe care o pot avea.”

Spunea Trey Parker. Și avea dreptate! O tristă dreptate... Câți dintre fumători n-au nimic altceva decât această plăcere? Aici se poate nuanța că lipsa unei țigări provoacă neplăcere, deci, când un fumător își aprinde țigara, tot Universul se schimbă pentru el... Despre vacanțele românilor cei fără bani, ce să mai spun? Un vis, sau un fum de țigară?...

Despre schimbarea codului bunelor maniere, încă nu se vorbește. Codul vechi zice că femeile să nu fumeze pe stradă. Recunosc faptul că nici eu nu le vedeam cu ochi îngăduitori când erau în această situație. Acum, nici ele n-au ce face, nici bunele maniere nu mai sunt aceleași. Iar privirea mea intransigentă a dispărut cât ai spune „Legea antifumat”.

Dacă distrugem un viciu sau îl reducem, nu devenim mai virtuoși. Singura consecință este că pot apărea altele noi, cum ar fi plecatul în pas lejer din fața localului fără să plătești. Se pare că dintotdeauna virtutea și viciul au mers unul lângă altul. La Rochefoucauld spunea

“Viciile intră în alcătuirea virtuților așa cum otrăvurile intră în alcătuirea leacurilor.”

Oricum, suntem pe mâini bune. Când nu mai există altceva de făcut, sau nu se vede ca mai sunt afatea de facut, se inventează ceva. Că unde nu-i fum, nici țigară nu-i...